

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΦΡΟΥΖΗΣ*

Το φάρμακο είναι επένδυση

* Ο Κωνσταντίνος Μ. Φρούζης είναι πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Εταιρειών Ελλάδος (ΣΦΕΕ).

ΣΤΟΝ ΟΡΥΜΑΓΔΟ των «καταγγελιών» για τον ρόλο του φαρμάκου στα οικονομικά της Υγείας, δεν έχει περιληφθεί ποτέ η έννοια της μείωσης του χρόνου νοσηλείας, καθώς και η αποφυγή της, κάρη στα φάρμακα. Δεν έχει αναφερθεί η εκρίζωση σοβαρών στο παρελθόν ασθενειών, που κόστισε κόστισαν εκατομμύρια ανθρώπινες ζωές. Κανείς δεν αναφέρεται στον ρόλο των αντιβιοτικών και τον ρόλο τους στην έκβαση σοβαρών χειρουργικών επεμβάσεων και σοβαρών λοιμώξεων. Ή στον ρόλο των εμβολίων στην πρόληψη τραγικών ασθενειών και επιδημιών. Για όσους κυβερνώντες δεν γνωρίζουν, η αλήθεια είναι μία: Το φάρμακο αποτελεί το μόνο όπλο-μέσο πρόληψης και αντιμετώπισης ασθενειών. Παράλληλα, συμβάλλει στην περιστολή της δαπάνης που προκύπτει από αζητημένες ανάγκες νοσηλείας, επαναληπτικές διαγνωστικές εξετάσεις και επισκέψεις σε ιατρεία. Συμβάλλει στην υγιή γήρανση του πληθυσμού και την αύξηση της παραγωγικότητας, περιορίζοντας τον χρόνο απουσίας από την εργασία και την παραγωγή. Από την άλλη, η φαρμακοβιομηχανία στην Ελλάδα (ελληνική και πολυεθνική) αναπτύσσεται δυναμικά τις τελευταίες δεκαετίες, συμβάλλοντας στη ανάπτυξη. Στη χώρα μας παράγονται φάρμακα που εξαγονται σε 100 χώρες του κόσμου. Διεξάγονται περίπου 250 παρεμβατικές κλινικές μελέτες, μια επένδυση 85 εκατομμυ-

ρίων ευρώ, ενώ οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις συμβάλλουν με τη δραστηριοποίησή τους στη χώρα μας στο ΑΕΠ της και προσφέρουν ποιοτική εργασία σε 25.000 εργαζόμενους υψηλού μορφωτικού επιπέδου. Η παράθεση των επιχειρημάτων αυτών καταδεικνύει ότι το φάρμακο είναι επένδυση και όχι δαπάνη για τους λογιστές του Δημοσίου. Για όσους επιμένουν στη λογική του κόστους, τα στοιχεία μιλούν από μόνα τους: Την τελευταία διετία, οι κυβερνητικές παρεμβάσεις ανέδειξαν τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης ως βασική παράμετρο ελέγχου των δημόσιων οικονομικών.

Οι οφειλές. Στο νέο μνημόνιο αναφέρεται ότι το 2012 θα εξοικονομηθεί 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ, από τη φαρμακευτική δαπάνη των εξωνοσοκομειακών ασθενών. Το ποσό αυτό αναλογεί στο ένα τρίτο του συνολικού κυβερνητικού στόχου για κάλυψη του δημοσιονομικού κενού της χώρας για το 2012. Το φάρμακο, ωστόσο, αναλογεί μόλις στο 1,8% του ΑΕΠ. Το 2011, τα Ταμεία έδωσαν για φάρμακα το 16% του συνολικού προϋπολογισμού τους για περίθαλψη. Τα δημόσια νοσοκομεία διαθέτουν για φάρμακα το 15% του συνολικού λειτουργικού τους κόστους. Καθίσταται περισσότερο από σαφές ότι τα μέτρα δεν μπορούν να αποδώσουν, με δεδομένο ότι αφιρνείται στο απυρόβλητο το 85%! Υπάρχουν, όμως, κι άλλα δεδομένα, που ένας αντικειμενικός παρατηρητής οφείλει να λάβει υπόψη του. Οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις «χρηματοδοτούν» για δεκαετίες ακούσια την ίδια τη λειτουργία του κράτους. Το Δημόσιο οφείλει σήμερα στις

εταιρείες 1,55 δισ. ευρώ για φάρμακα που διατέθηκαν τους τελευταίους 18 μήνες. Εκτός από τα χρέη, οι επιχειρήσεις έχουν υποστεί ζημία 1 δισεκατομμυρίου ευρώ και από το «κούρεμα» των ομολόγων που τους είχε αναγκαστικά δώσει το κράτος, έναντι παλαιότερων οφειλών των Νοσοκομείων. Ο ασθενής πρέπει να έχει πρόσβαση στη θεραπεία και στις ποιοτικές υπηρεσίες περιθαλψής που αξίζει, χωρίς να ξεπεραστούν τα όρια βιωσιμότητας του κλάδου και της αναπτυξίας του.

Οι προτάσεις μας: Ορθολογικότερες τιμές στα off patent και τα γενόσημα, που θα αυξήσουν τη διείσδυση τους στην αγορά. Καθολική εφαρμογή της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης και των θεραπευτικών πρωτοκόλλων για έλεγχο της συνταγογράφησης. Σωστή απόδοση των ποσοστών κέρδους στην εφοδιαστική αλυσίδα και πάταξη του παραεμπορίου με τις πλαστές συνταγές εις βάρος του Δημοσίου.

Ο ασθενής πρέπει να έχει πρόσβαση στη θεραπεία και στις ποιοτικές υπηρεσίες περίθαλψης που αξίζει, χωρίς να ξεπεραστούν τα όρια βιωσιμότητας του κλάδου και της ανάπτυξής του